

ANNE KOSKINEN

Am anderen Ende der Leine

3–27.11.2022

I Anne Koskinens verk förenas alltid skicklig och varierande teknikhantering smidigt med de begreppsliga utgångspunkterna. I sin nya utställning har hon återvänt till urkällorna i sin konstnärskarriär, måleriet. Utställningen *Am anderen Ende der Leine (I kopplets andra ändan)* hämtar inspiration från målarkonstens och den tyskspråkiga bildforskningens tradition. Blicken är spänd i vardagen och den komplicerade relationen mellan människa och djur.

Koskinens återgång till pensel och olja är ett slags hemkomst: inte enbart till studietidens Tyskland – där hon "i sju års tid lärde sig hur oljefärg appliceras på duk" – utan också till barndomens frihet att fritt välja sina motiv. Hon har börjat måla sin dagliga miljö, dess landskap och de bilder som hennes vardag är byggd av. Allt sedan våren har hennes vardagsestetik dominerats av den röda pinschern *Sefi*, som hon dresserat enbart på tyska.

Liksom sina katter presenterar hon också hunden *Sefi* med en öm, nästan idealiserande blick. Den kontroll som ingår i hunddressyr får i målningarna formen av ett koppel som framstår dels som ett instrument för maktutövning, dels också som en påminnelse om avståndet mellan kopplets två ändar – distansen mellan djur och människa. Kopplet blir till en labyrinth, det lyfter nervöst på sina ändar och äter till sist sin egen svans. Det spänns eller ligger kraftlöst på en kärrtuva i hela sin längd.

Anne Koskinen närmar sig målarduken med samma intuitiva raket med vilken hon närmar sig stenen då hon skulpterar: hon har ritat bildmotiven direkt på duken med rödkrita och kan måla en förbluffande detaljrik målning nästan på stående fot. I andra målningar låter hon den första skissen på duken fritt föra bilden framåt, med fria formassociationer.

Tiden vid akademien i Freiburg finns närvarande inte bara konkret i form av penslar och målarfärger från studietiden utan också som "byråkratibruna" nyanser och tyska inslag som Koskinen i romantikens anda strött ut i det sydvästfinska landskapet. Landskapens romantiska laddning erbjuder en kontrast till de djur och deras attribut som hon distanserat med den nya saklighetens kyliga klassicism – matskålen, benen, kopplet. Utställningen kan ses som en bildserie i berättelseform av samma typ som i Koskinens tidiga produktion: ett slags bildmanuskript till en thriller som i Nordic noir-stil skildrar omsorg, rädsla för förlust och därav följande kontrollbehov.

Anne Koskinen fascinerar både som bildskapare och doktorandforskare av hur betydelser blir till, av den levande process i vilken bilden och dess betydelse föds. Med en hur liten gest går det att skapa betydelse, "vilken fläck är tillräcklig"? Hon fortsätter sitt arbete med att förkorta verkligheten, finna det väsentliga. Verktitlarna speglar Koskinens andra intressesfär: tyskans fraseologi. Den maktställning som utställningen behandlar appliceras också på galleribesökaren: Anne Koskinen, magister i germansk filologi, har namngett alla sina verk på tyska.

–Aleksandra Oilinki

Anne Koskinen (f. 1969) har i Tyskland studerat vid konstakademien i Karlsruhe och universitetet i Freiburg samt i Finland vid Konstindustriella högskolan och Helsingfors universitet, där hon för närvarande arbetar på sin doktorsavhandling i estetik. Koskinens verk visas under hösten också på Salo konstmuseum och Tavastehus Konstmuseum. Under de senaste åren har hennes verk visats på separat- och grupputställningar bl.a. på galleriet Axel Pairen i Knokke, Belgien; Galerie Werner Klein i Köln samt på HAM och Kiasma i Helsingfors. Koskinens verk ingår förutom i privata samlingar även i betydande, såväl inhemska som utländska offentliga samlingar.